

Ara ve Nadal

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 24 de desembre de 2022

Ara ve Nadal i és hora de desitjar-nos tot el millor. Aquests dies tothom es desitja felicitat, pau, solidaritat, prosperitat, amor i és el que us vull desitjar a tots vosaltres però, és clar, tampoc podem oblidar tots els qui no poden celebrar aquesta gran festa; per als qui no la volen celebrar per raons ideològiques tot el meu respecte, però no saben què es perden. Tots plegats, però, segur que estem pensant en la misèria que tenim al costat de casa i arreu. Enguany, la guerra d'Ucraïna no l'oblidarà ningú, però no és l'única que mata i destorça famílies i persones en aquest món. Hi ha guerra o coses molt semblants a la Banya d'Àfrica, al Sudan, especialment del Sud, al Txad, Síria, Iraq i tantes que ara se m'escapen. Però no se m'escapen les persecucions racistes o contra les dones, com a l'Iran, Afganistan, Aràbia Saudita, Qatar, Emirats Àrabs, Xina, Corea del Nord, Ruanda, República del Congo, Burkina Faso, Rússia, Mèxic o els Estats Units d'Amèrica! La violència de gènere al nostre país i arreu del món, les injustícies de tota mena contra les persones, les societats i el països. El món sencer pateix la injustícia humana i social.

Sí, pensem i reflexionem en totes aquestes calamitats, però Nadal pot ser alegria en els cors de tothom fins i tot en el dels que pateixen injustícia, o almenys això és el que voldríem, oi? És molt fàcil de dir, però, què fer? Innombrables organitzacions civils i religioses d'arreu del món treballen cada dia de l'any per apaivagar les ànimes i els cossos dels que pateixen en una tasca que haurien de fer els estats i les administracions públiques. Cal endegar sistemes socioeconòmics que evitin que els pobres siguin cada vegada més pobres i els rics cada vegada més rics. Cal una economia social de mercat en què hi càpiga la lliure iniciativa i la noble competència, però que quan sorgeixen els abusos, massa

sovintejats i permanents, els poders públics i democràtics adeqüin mecanismes de correcció amb fermesa i justícia. Nadal és un moment per pensar-hi i exigir als qui poden fer-ho que la justícia de tota mena es compleixi. Comencem, però, per nosaltres mateixos, que tots els que podem “viure” alguna cosa podem fer.

A Llerona, el proppassat diumenge vam fer la ja tradicional pujada del pessebre per recordar tot això i per aplegar-nos cantant nades i fent una menjada a l'aire lliure com a signe de germanor. Enguany ho hem fet a la capella de Can Guilla, el lloc on se suposa (hi ha documents que ho indica) que hi va haver la primera parròquia de Llerona dedicada a Sant Iscle i Santa Victòria; estic parlant del segle XIII quant a la documentació, però, hi ha a Can Guilla i a tot Llerona vestigis dels romans i dels ibers. Ja he dit que tot respectant les ideologies més diverses (sempre no violentes ni antirespectuoses), cal celebrar el nostre Nadal i el de tots. Fer el pessebre tradicional de casa nostra, fent cagar el tió, cantant nades, amb la família reunida (els qui tenim la sort de tenir-ne al costat, els que quedem) i els nets recitant la dècima. Són dies d'alegria continguda, amics i amigues, us desitjo un Bon Nadal!